

מח:

עין משפט
גר מצוה

בג א מי' פיי"א מהל' מלוה
ולוה הל' ד טוש"ע ח"מ
סי' קז סעיף א וסי' קח סעיף
א:

ב [מיי] שם טוש"ע ח"מ סי'
לע סעי' א וסי' קיא סעי'
:א]

בד' ג' מ"ח פ"ח מהל'
 זכורים הל' כא [והל'
 כז כג] סמג עשין קמד
 טוש"ע י"ד ס"ה שה סעיף
 כז:

ב' ד' מ"י שם הלכה כד
טו"ש"ע שם סעיף כח:
בו ה' מ"י שם הלכה כו [והל'
כו כח] טו"ש"ע שם סעיף
כט:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) עי' מוסף הערוך ערך זין
3

רבינו גרשום

בְּנוֹן ה' לַעֲלֵים לֵשׁ בִּשְׁבוֹר
 ה' מֵאֵי מִיָּד ה' לַעֲלֵים
 הָיוּ עֲלֵימָה לְכֹחַ ה' וְלֹא
 חָלָה וְלֹכֵחַ שְׁמוֹ
 מִצָּרֵי חֲלוֹקוֹ שְׁמוֹרֵי דָקָה
 וְהוּא מִחֲצֵה קִלְמוֹת וְהוּא
 מִשְׁבַּעֲבָרֵי יְהוֹי: וְהוּא הִרְדָּה
 אֶדְמוּם תַּחֲבוּיִי בְּנִסִּים אִפִּי
 כִּי חֲלוֹק שָׁמַר חֶמֶס וְאִפִּי
 חֶמֶס תִּשָּׂא: אֵי הָכִי, לְדַלְתָּ
 לֵךְ אֶמִּיר תַּחֲבוּיִי בְּרָה
 מִשְׁבַּעֲבָרֵי יְהוֹי: עֲשֶׂה וְהוּא
 וְעֲשֶׂה וְהוּא וְלֵךְ, הִדְרִינִי
 כִּי וְהוּא חֶן ה' לַעֲלֵים:
 אֵי הָכִי, הוּא וְאִפִּי תִשָּׂא
 וְיָכִין דְּתוֹמָה מֵה' מִצֵּי
 יִחִיב צִפִּי לֵךְ אִין דְּרוֹקָה אִין
 אֵלֶּה וְאִפִּי מְחוֹת מִצֵּי:
 אֵי הָכִי, אֵלֶּה חֶצִי ה' אֵלֶּה
 מֵהָאֵרִיץ שְׂעִרֵה וְהוּא אֵלֶּה
 שְׁפִיטָא שְׂעִרֵה וְהוּא דִּירוּשָׁה
 לְכֹחַ אַחֵד הוּא מִיִּגְבִּין
 מְחוֹת מִשְׁתוֹרֵת אֲמֵלֵה דִּי
 וְלֵךְ חֶצִי ה' מִכְּבִירֵי הַיָּם
 וְלֵךְ חֶצִי ה' בְּרִי אֵין שׁוֹב
 שְׁפָא קִמְפִּלְגִי כְּלוּמָא אִין
 תַּרְפוּיָא בְּכִירָא לְהוּא דִּרְבִּי
 שְׁפָא מְלִיגִי לְהוּא דִּרְבִּי
 וְלֵךְ חֶצִי ה' כְּלוּמָא אִין
 הָדָא וְהוּא שְׁכִינָא מִצֵּי דִּירוּשָׁה
 מִחֲצֵה קִלְמוֹת שְׁפִיגִי בְּרִבִּי
 שְׁפָא דִּי מֵאֵרִי כְּבוֹר דִּרְבִּי
 שְׁפָא דִּי שְׂמֵרָה לֵךְ אֵין מֵי

יש בכור פרק שמיני בכורות

דרבנא מאיר סבר חמש ימיו ולא דמי לחמשה צוק דמסקין (צ"ק דף ע"א): אפילו חמשה חזאי צוק אמר רחמנא דהתשובות וינהו ויש לו לשלם מה שהוא חייב אבל הכא מלוא חמש סלעים ימי חמשה רמי עליה ולא מקיימא בפחות מחמש א"ע"פ שיכול לשלם לעשרה כהנים בזה אחר

היה לא דמי הכא דלא משמעבד אלא
בצחי חמש: ואם לשני בהנינן נתן
אין יבול' להוציא מידם. וא"ת כיון
דלס לא נתן אין זקוק ליתן השתא
דנמי דנתן יז נמי ליהוי נתקפו סתם
למוציאין מידו דלמחר צפק שנים
למציאין (ב"מ דף ו: יב) והכא ניחא
טפי דאין יודע ממי להוציא אבל
לקמן קשה טפי גבי מת ציוס שלשים
דקאמר ר' עקיבא אס נתן לא יטול
והאס לא נתן לא יתן דכיון דלס לא
נתן לא יתן השתא נמי כשנתן ליהוי
נתקפו כהן ו"ל כיון דמתחלה נתנו לו
בתורת מתנות כהונה אע"פ שחז"ל
נמנהגה שאל לא נטל לא היה רשאי
ליתנו מספק לא אמרינן מוציאין
מידו וכן הווא דבא באמצע החדש
בספק השולל (ב"מ דף קב:) דלע"ג
דמתחלה החדש טולו למסכרי לא
מדמינן ליה למקפו כהן: אם נתנו
עוד שלא חלקו בו' לרין יז שום
דלריכותא אלאי קתני בשרוייהו
פלוגמא דר"מ ורבי יהודה:
ה"מ

מחייב ר' יהודה לזייל לגבי האי לידחייה וגבי האי אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקח א בעל חוב גובה ממנו דאמר ליה אי בדידך מסיקנא נ ואי בחברך ^ו מסיקנא משתעבדא לי מקמי דידך א דבר איניש אינון ערבין ביה וכולה כלישנא קמא שלא בכרו וילדו שני זכרים נותן ^ז סלעים לכהן מת יום אם לכהן אחד נתן יחזיר לו חמש סלעים ואם לשני סלעים ^ח להוציא מידם זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן ונקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לכל ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים נותן חמש סלעים בתוך שלשים יום האב פטור מת האב והבנים קיימ עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין ר' יהודה אומר ונקבה אין ^(ג) ^(ב) לכהן כלום ^ט שתי נשים של שני אנשים וזכרים זה נותן חמש סלעים לכהן וזה נותן חמש סלעים בתוך שלשים ^י אם לכהן אחד נתנו יחזיר להם ככהנים נתנו ^{יא} אינן יכולין להוציא מידם זכר ונקבה תלפדות את עצמו שתי נקבות וזכר או שתי נקבות ושני זכרים אחת בכרה ואחת שלא בכרה של שני אנשים ו בכרה אשתו נותן חמש סלעים לכהן זכר ונקבה אין כאן שני כהנים דאזיל לגבי האי ומדחי ליה ואזיל לגבי האי נמי לזייל ^כ לגבי האי ולידחייה וליזיל לגבי האי

וּבְמַחְבֵּצָה שֶׁנִּתְעַבְּרוּ: אֵם לִכֵּן אֶחָד נֶקֶץ. הָאֵץ פְּדִיּוֹן שְׁנֵיכֶם יִחְיֶה לוֹ
 וְשֶׁקֶל: אֵין יֻכֹּל לְהוֹצִיא מִיֶּדֶס. דָּכַל חַד וְחַד מִדְּחֵי לִיָּה וְאוֹמֵר הִרְיִי מִמֶּה
 וְעוֹלָתָהּ ה' סִלְעִים לִכְהֵן דְּבִרְמָה נִפְשָׁךְ דַּר הוּי צְבֹר אֵם הָאֶחָת יִלְדֶּה
 וְיִמָּוֶת, וְכֵן לְבָדוּ וְהוּא צְבֹר וְשֶׁסֶם הִנֵּקֶבֶה פְּעוּר שֶׁמָּא נֶקֶץ
 לְמִימָר הִנֵּקֶבֶת וְיֵאָמֹר מַחְלָה וְאִין כֵּאֵן צְבֹר: הָאֵץ פ' זָכֵר וְנִי
 כִּדְרִין אוֹתוֹ שֶׁל מַעֲלָה [ע"א] מִשּׁוֹם דְּרַב אֲסִי וְרַב פַּפָּא: זָכֵר וְנִי
 מִן הוֹלִדוֹת יִחְיֶה לֵּס חֲמִשָּׁה סִלְעִים וְיִתְקַלֵּן שְׁנֵי
 מַחְבֵּצֵי הָאֵי לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּחֱן לִי צְבִילוֹ אֵם זָמַן וְכֵן הָמוּאִיל מַחְבֵּצֵי
 הַהִנֵּקֶבֶה וְהָאֵץ: וְכֵן חֵיב לְפִדּוֹת אֵם עֲמֻלָּה לְמַלְכִּי מִקּוּם צְבֹר
 וְיִמָּוֶת וְיִלְדֶּה מַחְלָה הִלְכָךְ אֵין כֵּאֵן לִכְהֵן כְּלוּס' דִּישׁ לִיכְהֵן
 וְנִי: אֲבוֹת שֶׁקֶל כִּי אֲזִיל לְגִבִּיָּה הָאֵי אֵץ לִידְחִיָּיָה כֵּה

כי ליה רחמנא לכהן: ולא חזי חמס.
ה ליה מחנה לקוחות ולא אישתא
מפלגא דלקוחות לא שקיל איהו מידי
חות: ואפילו חזי חמס. ושקיל ההוא
פלגא דהוי ירושה: אי הכי. דלר'
שקיל פלגא הוא דשקיל נתחייבו
הנכסים בתמיה: חייב גבאי מחייבו
ליה גרסינן ולא גרסינן נתחייב.
כלומר הכי איבעי ליה למיתגא רבי
יהודה אומר חייצין שאינן פטורין
לגמרי כדאמר^א אלא חזי חמס מיהא
מחייבי ולא שייך למיתני נתחייבו
הנכסים ^ה ^ו ^ז (דאית ליה) מאחר
שלאחר שלשים מת אלא בשביל
החלוקה שחלקו ונעשו לקוחות הפסיד
הכהן ^ח לר' יהודה הפסיד ממה^א
שנתחייבו הנכסים הפסיד מתחלה:
האחים שחלקו. ושמיהם ספק צבורות:
עשרה ^י וזו לזה ועשרה וזו לזה.

דהיינו ב' סלעים ופלגא: אלימא
בין חלק הירושא בין חלק בבלותא.
והא דקמי חייבין פלגא טו דחמשה
קאמר דהא ארמא דכולי עלמא
איית להו דרב אסי ורב פפא ושמינא
מינה דחמש ואפילו חזי חמש: אפילו
בציר מעשרהטו. סלעים שמונה
דלא מנני לכהן אלא ב' סלעים שקיל
להו דהואיל ושקיל כהן בציר מחמש
כל מה דמיתרמי ליה שקיל דהא
דאמר חזי חמש (א) ה"ה לרבות
חמש ושליש חמש ואמאי קמי אס
לאו פטורין: אלא פשיטא (דוקא)
ווא דירושא. לכל חד וחד לצר
מפלגא דלקוחות דהו י"ח חמש סלעים
דירושא. והכא במתניתין דרשב
אסי או בצרב פפא פליגי דרימ אית
לליה דרב אסי ורב פפא הואיל דבין
הכל אין שם אלא חמש לא שקיל מידי

דממש ולא חלי חמש ור' יהודה
 יושא אית ליה דרב אסי דפלגא הוי
 לקוחות ולית ליה דרב פפא אלן
 דצירא ליה דמלוה על רב גובה מל
 דלקוחות ושקיל כולוהו יא א"ר (י) לית
 ליה דרב אסי אלן כולוהו הוי ירושה
 ושקיל כולה. והשתא דהכי ס"ל מוקמינן
 לה לצרייתא אם יש שם ז' זוז ליה
 וי' זוז ליה צין הכל חייבין לתת כל
 הנכסים ואם לדון צין הכל ליכא
 חמש פטורין דממש ולא חלי חמש:
 איכא דמסיין לה (לכולה) **סד שמעא**
אסיפא. דמתיימין דמיליתה דרבי
 יהודה: ולקח אחד מהם שדה
 מחציתו. (י) הלא נמי דסבירא
 לן האמין שחלקו לקוחות הן דאין
 הן נשים. של אחד: וילדו ז' זכרים.
 איגלאי מילתא דנפל הוא ושלן דאין
 זכרים ונקבה. ילדו הנשים שלו במחצה
 חת ילדה זכר ונקבה נחלקו שחציתיה
 עליו הראוי: ואין נחלק לנהן כלום.

מסורת הש"ס

(א) ב"ב קעו. קדושין יג.
(ב) ז"ל לגביה וכן לקמן.
(ג) דחצי חמש ז"ק, (ד) ג"א.
(ה) נמצא ממה.
(ו) ז"ק מ"ו, (ז) אית ליה.
(ח) פפא ולית כו' ז"ק.
(ט) נכלוס הס"ד ומה"ד וכו'.
(י) ונקבה אין לכהן כלום כ"ל.
(יא) ג"א ליתא חיצת ע"ב.

הגהות הב"ח

(א) גמי' נחמישו ונקסו חייבי
 ונגרלו: (ב) שם צמסו ר' שם
 וסודו שם און כאן לנכון:
 וכן שם סטלים לכהן
 רש"י ד"ה חייז וכו':
 מאהרש"א הנכס:
 ד"ה צדאית ליה שולחן:
 נזיר וכו' חטא שם
 ד"ה לרבעי חטא:
 וסלח וכו' אל"ף איתת
 ד"ה רב פפא ורית ליה
 ולקח וכו':
 ד"ה רב פפא ורית ליה
 ורבה נגמל:
 סבירא ליה האמון:

[illegible][illegible]